

Šiperke



Izcelsmes valsts Beļģija

Esošā oficiālā standarta publicēšanas datums 28.07.2009.

Pielietojums Mazs sargsuns un suns- kompanjons

FCI klasifikācija

- 1.grupa. Aitu un liellopu ganu suņi
- 1.apakšgrupa. Ganu suns
- Bez darba spēju pārbaudes

Īss šķirnes vēsturiskais apraksts

No flāmu dialekta vārds „šiperke” (Schipperke) nozīmē „mazs ganiņš”. Beļģijas aitū suņu un šiperku sencis, iespējams, bija aitū suns „leuvenaar” – salīdzinoši neliels, melns suns. Šiperke kā šķirne veidojusies 17.gadsimtā. Šiperke bija iemīlots strādnieku un kurpnieku suns Briseles St. Gery kvartālā, kur bieži tika rīkotas dažādas sacensības ar šo suņu piedalīšanos. Šiperku aste tika pilnībā kupēta. Astes amputācijas mode nākusi no 15.gadsimta. Šie suņi bija pazīstami kā peļu, žurku, kurmju un citu parazitū mednieki. Izstādē šiperkes pirmo reizi tika demonstrēti 1882.gadā pilsētā Spa. Tā kļuva par pazīstamu šķirni, pateicoties Beļģijas karalienei Marie-Henriettei. Šķirne tika ieviesta Apvienotajā Karalistē un Amerikas Savienotajās Valstīs 1887.gadā. Pirmais standarts tika izstrādāts 1888.gadā Beļģijas šķirnes klubā, kas ir vecākais šķirnes klubs Beļģijā. Gadu gaitā tika ieguldīts liels darbs, lai apkopotu šķirnes tipiskās iezīmes, jo tajā laikā tika apspriesti dažādu veidu šiperkes gan no Anvers, gan no Louvain un no Briseles apgabaliem.

Kopējais iespaids

Šiperke - neliels ganu suns, bet ar ļoti spēcīgi veidotu ķermeni. Galvai ir ķīļa forma ar ļoti labi

attīstītu galvaskausu un salīdzinoši īsu purnu. Viņa ķermenis ir ļoti labi sabalansēts, īss, bet diezgan plats un plecīgs, ekstremitātes spēcīgas un stabilas. Šiperkēm apmatojums ir ļoti raksturīgs: tas ir veidots ar taisniem, rupjiem akotmatiem, veidojot apkakli, krēpes ar volānu un bikses. Tas viss dod Šiperkēm patiesi unikālu izskatu. Atšķirība starp dzimumiem ir acīmredzama. Šiperku izcelsmes tiešā morfoloģija kopā ar ganu suņiem raksturīgajām iezīmēm un temperamentu, kā arī mazais izmērs veidojis Šiperku lielo popularitāti ārpus Beļģijas robežām.

Svarīgākie izmēri

- * augstums skaustā ir vienāds ar suņa ķermeņa garumu, suns ir kvadrātveida formāta.
- * krūšu kurvī jāsniēdas līdz elkoņu līmenim.
- * purna garums ir acīmredzami īsāks nekā puse no galvas garuma.

Uzvedība/Temperaments

Lielisks mazs sargsuns, ārkārtīgi modrs, dzīvīgs, uzmanīgs pret svešiniekiem. Aktīvs un enerģisks, veikls un nenogurstošs, ir ļoti ieinteresēts visā, kas notiek apkārt. Spēj arī iekost (ja nepieciešams), lai aizstāvētu apsargājamo objektu. Ir ļoti maigs ar bērniem. Vienmēr ziņkārīgs uzzināt, kas notiek aiz slēgtām durvīm, ieinteresēts uz priekšmetu (mērķi), kas kustas. Reaģē ar īsu riešanu, piepaceltām krēpēm. Zinātkārs suns, vienmēr gatavs medīt žurkas un citus kaitēkļus.

Galva

Ir ķīļveida, bet ne pārāk gara un pietiekami plata, sabalansēta ar ķermeni. Uzacu loki un vaigu kauli mēreni izliekti. Pieres un purna pāreja ir labi saskatāma, bet nedrīkst būt pārāk izteikta.

Galvaskauss

Diezgan plaša piere, sašaurinājums uz acīm, nedaudz noapaļota profilā. Galvaskausa un purna līnijas ir paralēlas.

„Stop” skaidrs, bet ne pārspīlēts.

Purns

Deguns - mazs, vienmēr ir tikai melns.

Purns - sašaurinās uz degunu - nosmailināts, bet ne pārāk saīsināts, nobeigums nav aprauts - garums aptuveni 40 procenti no kopējā galvas garuma - taisns.

Lūpas – melni pigmentētas.

Žokļi / zobi veselīgi, labi izveidoti. Sakodiens - šķērveida, pieļaujams arī taisns sakodiens. Pilns zobu komplekts. Ir pieļaujams, ka iztrūkst viens vai divi 1.premolāri (1PM1 vai 2PM1) vai viens 2.premolārs (1PM2). Lielie 3.dzerokļi (M3) - netiek uzskaitīti.

Vaigi nav izteikti, bet nav arī iegrimuši.

Acis tumši brūnas, mazas, mandeļveida, nedz izvalbītas, nedz iegrimušas. Modrs, dzīvs skatiens, acu plakstiņi melni pigmentēti.

Ausis vertikālas, ļoti mazas trīsstūrveida (maksimāli pietuvinātas vienādmalu trīsstūra formai), augstu novietotas, bet ne pārāk tuvu viena otrai, ir stingras un ļoti kustīgas.

Kakls spēcīgs, stingrs, muskuļots, vidēja garuma, šķiet apjomīgs dēļ kuplā apmatojuma. Stabili

savienots ar plecu daļu, kakla novietojums ar nelielu izliekumu. Kaklu tur augstu, jo īpaši, ja sunis ir uzmanīgs un saspringts.

Kermenis

Īss un plats, šķietami monolīts, bet ne liels un smags, izteikti kvadrātveida. Ķermeņa garums ir vienāds ar tā augstumu, t.i. attālums no pleca locītavas līdz sēžas pauguram ir vienāds ar augstumu no zemes līdz skaustam.

Muguras līnija taisna un stabila, bieži vien pieaug nedaudz no krustiem uz skaustu.

Skausts izteikts. Šķiet, vēl jo izteiktāks dēļ krēpēm.

Mugura īsa, taisna un spēcīga.

Viduklis īss, plats un spēcīgs.

Krusti īsi, plati un horizontāli. Krustu aizmugurējā daļa, t.i. savienojums starp gurniem un sēžas pauguru ir pievilcīgi noapaļots (šī forma ir zināma kā „jūras cūciņas stilbiņš”)

Krūtis - krūšu kurvis sniedzas līdz elkoņu locītavām. Platas gan no plecu priekšpusēs, gan no aizmugures, ribu liekums pietiekami plašs. Profilā priekškrūtis ir labi izteiktas.

Apakšējā līnija, sākot no krūtīm, kas ir elkoņu līmenī, harmoniski paceļas līdz vēderam, ir stingra, nav ne nokarena, ne ievilkta.

Aste augsti novietota. Daži suņi jau piedzimst bez astes vai ar rudimentāru astīti, vai daļēju, pusgaru asti. Par šo iezīmi suņi netiek sodīti. Aste gara, plata pie pamatnes, sašaurinās un sasniedz vismaz lecamo locītavu. Miera stāvoklī, vēlams, nokarājas, astes gals ir nedaudz izliekts uz augšu. Kustībā – asti var pacelt, bet ne augstāk par muguras līniju. Aste nedrīkst nosegt krustu līniju. Aste gredzenā vai nesta virs muguras līnijas ir pieļaujama, bet nav vēlama.

Ekstremitātes

Graciozi veidotas, labi novietotas zem korpusa.

Priekškājas taisnas, skatoties no visām pusēm, un absolūti paralēlas skatoties no priekšas, to garums no zemes līdz elkonim ir vienāds apmēram ar pusi no ķermeņa augstuma skaustā.

Pleci gari un nolaideni, ar normālu plecu leņķi.

Lāpstiņas garas, adekvāti nolaidenas.

Elkoņi spēcīgi, nekad nav izliekti vai izgriezušies.

Apakšpleci taisni, diezgan plati novietoti, uzskatāmi redzami pie frontālās apskates.

Karpālā locītava spēcīga, bet īpaši neizceļas.

Pēdvidus ļoti īss, pie frontālās apskates turpina apakšpleca līniju, profilā var būt ļoti nelielu slīpumu.

Priekšķepas mazas, apaļas un blīvas (kaķu pēdas), izliektiem pirkstiem, nagi īsi, spēcīgi, vienmēr melni.

Pakaļkājas. Kopējais skats: pakaļkājām jābūt novietotām stingri zem ķermeņa un pilnīgi paralēlām, skatoties no aizmugures.\

Gurni gari, spēcīgiem muskuļiem, šķiet vēl platāki dēļ biezā apmatojuma.

Ciskas vienā līmenī ar gūžām, normālā leņķī.

Lecamā locītava novietota normālā leņķī, bez pārspīlēta izliekuma.

Pēda salīdzinoši īsa - rudimentārie pirksti nav vēlami.
Ķepas līdzīgi kā priekšķepas vai nedaudz lielākas.

Gaita/kustības

Kustības riksī elastīgas, stabilas, sabalansētas ar mēreniem soļiem un labu atspērienu. Gaitā saglabā ķermeņa horizontālo līniju. Ekstremitāšu kustības ir paralēlas, un priekšējām ekstremitātēm vajadzētu kustēties harmonijā ar aizmugurējām, elkoņi nedrīkst būt izvērsti. Pie lielāka kustības ātruma priekšējā un aizmugures kājās tiek liktas tuvāk.

Āda

Cieši pieguļoša pa visu korpusu.

Apmatojums

Struktūra: Akotmati bagātīgi, biezi, taisni un pietiekami raupji, ar ļoti noturīgu struktūru, (piemēram, saglabā savu formu pēc kontakta), kopā ar biezo un mīksto pavilnu veido lielisku aizsargslāni. Ļoti īsi mati uz ausīm, uz galvas, uz priekškāju priekšējās daļas un uz pakaļkājām virzienā uz leju no lecamās locītavas. Uz ķermeņa apmatojums ir vidēja garuma un ļoti biezs (sablīvēts). Ap kaklu apmatojums ir daudz garāks un neregulāra virziena: no ausīm uz leju veidojas kupla apkakle – īpaši tēviņiem, bet var būt arī kucēm - ar gariem matiem ap kaklu, it kā pušķiem katrā pusē - „krēpes” – gari mati, sākot no kakla augšas, var nosegt skaustu un pat plecus, un veido volānu „žābo” - gari mati zem kakla - uz krūtīm, starp priekškājām un zem krūtīm. Garš apmatojums uz gurnu aizmugurējās daļas, ap anālo atveri - veidojot raksturīgās „bikses”. Astes apmatojums tāda paša garuma kā pa visu ķermeni.

Krāsa pilnībā melna. Pavilna var būt tumši pelēka, galvenais, lai šī pavilna būtu pilnībā apslēpta zem akotmatiem. Pieļaujams vecuma sirmums, piemēram, uz purna.

Svars var būt no 3 līdz 9 kg. Vidējais svars 4 - 7 kg. Suns sver mazāk nekā 3 kg vai vairāk par 9 kg, nevar tikt uzskatīts par „izcilu”.

Trūkumi

Jebkuras novirzes no iepriekš minētā ir jāuzskata par trūkumiem, un kuru nozīmīgums ir tieši proporcionāls to izteiktības pakāpei un ietekmei uz suņa veselību un labklājību.

* Vispārējais iespaids: neveikls, nepietiekamas substances. Pārāk īsas vai pārāk garas kājas, garš ķermenis, taisnstūrainis formāts.

* Galva: Pārāk gara vai pārāk īsa. Galvaskausa un purna līnijas nav paralēlas, purns kā lapsai. Pārāk izteiktas uzacis vai vaigu kauli.

* Galvaskauss: Pārāk šaurs, piere pārāk noapaļota vai kupolveidīga (ābols).

* Purns: Pārāk garš, nosmailināts; resns un aprauts; izteikts deguna izliekums.

* Zobu izkārtojums nevienmērīgs vai ir nepareizs sakodiens.

* Acis: Lielas, apaļas vai izvalbītas, gaišāki brūna krāsa pieļaujama (tā saucamais riekstu krāsa).

* Krūtis: Šauras, plakanas, cilindriskas. Nav pietiekami dziļas.

* Krusti: Gari, slīpi, izvīrīti, neveido raksturīgo noapaļoto pāreju no krustiņiem uz aizmugures

augšstilbu.

* Ekstremitātes: veido pārāk taisnus vai pārāk izliektus leņķus.

* Kustības: nav brīvas, šaura stāja, ir pārāk īss solis ar nepietiekamu atspērienu, muguras līnija kustībā ir nelīdzena. Priekškāju izmetiens pārāk augsts; pārāk „lēcājošas” pakalējās ekstremitātes.

* Apmatojums: pārāk īss (cieši pieguļošs ķermenim), pārāk garš, pārāk plāns, mīksts vai pūkains, viļņains, pārāk cieši pieguļošs un nokarens; vāji izteikta apkakle, žābo vai bikses vai to pilnīgs iztrūkums (tas ir izteikts trūkums tēviņiem, īpaši apkakles neesamība). Nepietiekama pavilna.

* Krāsa: pelēks, brūngans vai sarkanīgs tonis akotmatos. Atsevišķi balti matiņi uz pirkstiem.

* Temperaments: apātija vai nedrošība.

Izteikti trūkumi:

* Zobi: viena griezējzoba (1I), trīs 1.premolāru (3PM1) vai divu 2.premolāru (2PM2) iztrūkums.

Diskvalificējoši trūkumi:

* Agresīvs vai bailīgs.

* Jebkurš suns ar skaidri redzamām fiziskām vai uzvedības novirzēm tiek diskvalificēts.

* Šķirnīguma trūkums.

* Pārkodiens vai nepilns sakodiens, pat bez kontakta zuduma (atgriezeniskā šķēru kodēšana), šķība mute; viena ilkņa (1C) vai viena 3.premolāra (1PM3), vai viena 4.premolāra (1PM4), vai viena apakšējā dzerokļa (1M1 vai 1M2, bet ne M3) trūkums, tāpat kā jebkuru citu zobu iztrūkums, bet kopā 4 vai vairāku zobu iztrūkums (izņemot četrus 1.premolārus).

* Pigmenta trūkums uz deguna, lūpām un acu plakstiņiem.

* Ausis: nokarenas vai pusstāvošas.

* Garš, mīksts vai zīdains apmatojums, t.i., acīmredzami „garspalvains” kažoks; Garš apmatojums ausīm; uz ekstremitāšu aizmugurējās daļas utt.; Pilnīgs pavilnas trūkums.

* Krāsa: jebkuras citas krāsas apmatojums, kas nav melna (izņemot pelēku, brūnu vai sarkanu tonējumu) vai ar maziem baltiem plankumiem - pat uz pirkstiem.

* Svars: acīmredzami ārpus noteiktajām robežām.

Piezīme: Vīriešu dzimuma suņiem jābūt diviem normāliem sēkliniekiem, kas pilnībā noslīdējuši sēklinieku maisiņā.